

Hostal Nou

Sant Quirze de Besora

Ubicació

Comarca:	Osona
Lloc/Adreça:	Plaça de l'Hostal Nou, 5
Emplaçament	Al barri de l'Hostal Nou situat a la dreta del ter al costat de l'antic camí ral de Vic a Ripoll amb un ramal a l'hostal Nou per prendre el camí que conduïa al pont de Sant Quirze i també a la vila antiga. Es troba al davant de la plaça del mateix nom.
Alçada:	569,7

Coordenades:

Latitud:	42.1032156015
Longitud:	2.2146410065998
UTM Est (X):	435063
UTM Nord (Y):	4661535

Classificació

Número de fitxa	08237 - 186
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern
Segle	XVI-XVIII
Any	1760
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	Edifici ben restaurat i rehabilitat i utilitzat com a habitatges. La coberta ha estat refeta i la façana ha estat pintada de nou mantenint la forma i la composició de les obertures principals i originals respectant els bastiments, llindes i dovelles. Està emprat com a ús residencial
Protecció	Inexistent
Tipus de protecció:	Inexistent
Accés	Restringit
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	5217805DG3651N0002FB

Descripció

Es tracta d'un edifici entre mitgeres situat davant mateix de la plaça del barri de l'Hostal Nou i orientada a migdia. Limita amb la finca núm. 3 i 7 del barri de l'Hostal Nou. Coincideix amb el pas d'un ramal de l'antic camí ral de Vic a Ripoll passant per Sant Quirze de Besora. Es disposa paral·lel al torrent de Can Pere Ferrer. L'edifici presenta una planta rectangular de tres crugies separades per murs de maçoneria i compost per una PB+1PP+Sota coberta amb teulada a dues vessants de teula ceràmica àrab damunt de cavalls i llates de fusta, avui formigó i amb el carener paral·lel a la façana principal que s'orienta a migdia. En quant a la composició de la façana principal hi ha un predomini del massís respecte el buit. A la planta baixa s'obren dues obertures; la porta d'entrada principal situada a la crugia central i formada per un arc adovellat de mig punt amb àmplies dovelles de 0'90 cm d'ample i realitzades en pedra calcària. Al seu costat i coincidint amb la crugia oest hi ha una porta d'àmplies dimensions coronada amb una llinda de pedra picada amb els muntants i bastiments en pedra picada ben treballada i de diferents mides. A la crugia est hi ha dues petites finestres que ventilen a les antigues quadres i estables. Al 5 primer pis hi ha obertes cinc finestres rectangulars de les quals tres d'elles semblen correspondre a l'obra original i altres dues afegides posteriorment. Pel que fa a les obertures originals estan situades damunt de cada crugia de la casa i cal destacar que la situada a la crugia central és de dimensions més àmplies. Presenten els bastiments de les obertures en pedra picada amb els ampits i marcs bisellats i les llindes de pedra picada d'un sol bloc monolític. Les altres dues obertures són també en pedra picada però situades a diferent nivell. Finalment a la planta sota teulada s'obren dues finestres de petites dimensions a cada costat i una de més gran i allargassada a la part central. Un ràfec o barbacana de plaques de formigó aixopluga part de la façana i sosté la coberta. L'aparell de la façana, possiblement de maçoneria està emmascarat per una capa d'estuc i enlluït de calç i pintura de color ocre que deixa a la vista els muntants, bastiments, llindes, dovelles i cantonades de les obertures que són en pedra picada. En quant a la façana del darrere i que mira al pati està formada per diverses obertures i eixides disposades de forma aleatòria i amb un predomini també del massís respecte el buit. No s'ha pogut accedir al seu interior però es dedueix que la porta d'entrada dona pas a un gran vestíbul enllosat en pedra i en el que s'hi obren diferents portes coronades en llinda que donen pas a les quadres i estables i també a l'escala que condueix al primer pis, de pedra. La planta primera estaria ocupada per la sala principal, ocupant la crugia central i altres habitacions i cuina a les altres plantes. La darrera planta o sota coberta seria utilitzada com a graners. Tots els forjats són de fusta i els paviments de rajoles ceràmiques.

Observacions:

Aquest edifici segons els trets i les característiques formals l'hauríem de datar de mitjans del 1500 o 1600 essent l'edifici originari i fundador del barri de l'hostal Nou. Guarda moltes similituds amb altres edificis del nucli antic de Sant Quirze, especialment al carrer Església Núm. 7, la casa de Can Bruch o l'edifici de la Plaça Major núm. 1 i 3. per posar un exemple. També guarda similituds amb moltes masies de la Plana de Vic datades en aquesta cronologia.

Història

Segons les referències antigues que hem pogut trobar d'aquest edifici i en concret del barri hauríem d'esmentar que es desenvolupà com a tal arran del pas de traguers i viatgers que de Vic es dirigien a Ripoll

i Ribes i feien nit a Sant Quirze en aquest hostal. també servia com a pas de parada del bestiar de la transhumància i dels viatgers que es dirigien al nucli antic de Sant Quirze i també a Santa Maria de Besora. Situat a l'altra banda del pont de Sant Quirze sempre es diferencià del nucli de Sant Quirze. Sembla que aquest barri i hostal es van desenvolupar a partir del segle XV amb una forta puixança els segles XVII i XVIII coincidint en el moment de més puixança de la vila. Hem trobat algunes referències al "Cuadreno de liquidaciones y amillaramiento de 1862" o padró de finques on a la inscripció núm 42 i pertanyent a José Casamitjana: "*Por otra casa (idem) con su idem (huerto) en el arrabal del Hostal Nou n°1* amb un valor de 340 cèntims i "*por otra idem (casa) con su idem (hierto) en el arrabal del Hostal Nou n°5*" i amb un valor de 120 cèntims. Tanmateix també hem pogut trobar i referent al mateix lloc en el llibre d'arrendaments del 1781, carpeta 15 o carta del mostassaf i la carpeta 17 o "registro de ventas de los años 1828-30 de l'arxiu del castell de Montesquiu i extret de Serrallonga Urquidi, Joan; 1998. Apèndix II i també a l'apèndix III especifica que hi habitava un tal Joan Castany, paraire (1830) veí de Montesquiu i també de l'Hostal Nou de Sant Quirze i molí draper. Aquests Casteny provenien de Montesquiu d'una família de rics paraïres. No hem trobat més referències a aquets lloc. Entenem que al segle XVIII i XIX l'hostal ja no funcionava.

Bibliografia

SERRALLONGA URQUIDI, JOAN; 1998. Sant Quirze de Besora de 1714 a l'actualitat. Eumo editorial. Apèndix II i III

AMQ. Cuaderno de liquidaciones y amillaramiento de Sant Quirze de Besora. 1862. Carpeta 1016

ACM. Carpeta 15. Llibre d'arrendaments de 1781 o carta del mostassaf

ACM. Carpeta 17. regsitro de vesanas de los años 1828-1830.

[www.https:// xtec.cat/centres/a8027249/poble/index4.htm](http://www.xtec.cat/centres/a8027249/poble/index4.htm)

